

lems Forslag, og jeg har paa den anden Side slet ikke hørt noget stærkt Ønske, hverten fra Løbsvæsenets eller Skibsfartens Side, om at faae Løbsvæsenet indrettet paa denne Maade, og der er ialtsald ikke til Marineministeriet kommet Udtaalelse, saavidt jeg mindes, i denne Retning. Jeg antager derfor ikke, at Ønsket er saa almindeligt, som de ærede Forslagsstillere have antaget. I ethvert Tilfælde maa jeg gjentage, at jeg ser mig nødsaget til at modsætte mig dette Ændringsforslag.

Paulsen: Jeg vil blot tillade mig at gjøre nogle faa Bemærkninger i Anledning af det Ændringsforslag, som er stillet af de ærede Medlemmer for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojssen) og Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. Peteresen). Jeg kan med Hensyn til dette i Hovedsagen ganske holde mig til, hvad den ærede Marineminister sagde herom; navnlig kan jeg slet ikke dele den Mening, som er udtaalt fra den ærede Forslagsstillers Side, om, at Løbspengene ere en Assurancepræmie. De ere og blive i Virkeligheden ikke andet end en Afgift, der er lagt paa Skibene, det vil sige ikke en Afgift i sin almindelige Form, men en Betaling for et af Guld, som man kalder Løbspen, udført Arbejde. Jeg kan naturligvis meget godt tiltræde den Opfattelse, at, naar man skal give en Lov, vilde det være ønskeligt, at Loven i alle Detailler blev saa nøjagtig som muligt; men skal man veie de enkelte Forhold saa nøje, saa tror jeg virkelig, at der foruden Drægtigheden, som der nu har været Tale om, kunde være mange andre Faktorer, som burde drøftes. Det Løbsvæsenet faae Betaling for, er at hjælpe Skibet gennem et Farvand, hvor Skibsføreren ikke er kjendt, og der kan det selvfølgelig først og fremmest blive afgjørende, hvor dybt Skibet stikker i Forhold til det Farvand, som Skibet skal igennem; men om Skibets Drægtighed er større eller mindre, er Løbspen aldeles ligegyldigt. Vil man nu spørge, hvilke andre Faktorer der kunde tages med i Beregning, kunde man nævne Bestuvningen, om Skibet er ballastet, om det er helt eller halvt ladet, og man kan komme ind paa nautiske Betragtninger. Der kan være at tage Hensyn til, om Skibene ere lige svære for Løbspen at hjælpe igennem. Det er nemlig paa ingen mulige Maader Tilfældet. Et Skib krydser med Lethed igennem et smalt Farvand, idet det er heldigt konstrueret for denne Seilads — det vender sig. Et andet er uheldigt konstrueret, det vender meget vanskelig og tørner let et eller andet Sted i det smalle Farvand paa Grund og Løbspen kan være den dobbelte Tid om at komme igennem med dette Skib i Sammenligning med det andet. Altsaa, jeg siger, at kun, naar vi tage alle disse Faktorer med i Betragtning, maae vi til den strenge Nødværdsighed. Vi blive altsaa alligevel nødt til at stryge Noget og kunne kun tage det, der er

mest hensigtsmæssigt at lægge til Grund for Beregningen, og i denne Henseende er det, at jeg maa holde paa, at man ikke kan finde et bedre Grundlag end Hensynet til Skibets Dybgaende. Jeg taler af Erfaring, jeg har selv ført Skib her i vore Farvande og har set alle disse Forhold. Det forekommer mig ogsaa, at der i det Ændringsforslag, som er stillet af Flertallet i Udvalget, er taget saa meget Hensyn til Dybgaendet, som det er muligt, idet man har markeret, at Løbspengene kunne blive lidt højere, naar Farvands Dybde er ringe i Forhold til det Skibs Dybgaende, der skal hjælpes igennem. Det er jo nemlig en Omstændighed, som har meget at sige, om et Skib har $\frac{1}{2}$ Fod Vand under Rjælen eller 3—4. Jeg fraraader altsaa det Ændringsforslag, som er stillet af de to ærede Medlemmer, ikke, fordi jeg der ser en meget seilagtig Opfattelse fra de Herrer Forslagsstilleres Side, men fordi jeg tror, at, skulle vi drøfte disse Hensyn i saa minutige Details, kunde det blive en Hindring for, at Loven kom ud iaar. Med Hensyn til Dampskibene, som ligeledes ere blevne omtalte her, skal jeg ikke udtale noget Bestemt om, hvorvidt det er lettere eller vanskeligere at løbse et Dampskib end et Seilskib. Min personlige Mening er den, at det er lettere at løbse et Dampskib. Hvad enten det har Strømmen eller Vinden imod sig, kan det komme frem og komme hurtigt frem. Man maa jo heller ikke ved en Omtale af Betalingen for Løbsning se bort fra, at det er uomstødeligt, at de Penge, Løbspen fortjener ved at være ombord i et Dampskib, altid ere hurtigere fortjente end den, han vinder ved at være ombord i et Seilskib. Hvad de Indvendinger angaar, som ere blevne rejste med Hensyn til Dampskibe i rent Farvand, saa skal jeg sige, at der da ikke er store Vanskeligheder ved Løbsningen; men det maa ogsaa bemærkes, at hvor man har rent Farvand i større Udstrækning, vil man som Regel ikke tage Løbs.

Sage: For at blive ved det sidstberørte Punkt, vil jeg henholde mig til, hvad der er sagt af den ærede Marineminister og det ærede Medlem, der sidst talte. Jeg skal tillade mig at gjøre den Bemærkning, skjøndt det maaske kommer som noget Nyt, at der, hvis man blev staaende ved Lovforslaget og forlæste det af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojssen) stillede Ændringsforslag, kunde tilføies i § 33 Ordet „mindst“, saa at der kom til at staa „mindst i en Femtedel“. Ministeren havde det da i sin Magt for større meget værdifulde Skibe, hvor Godmaalet kun stiger meget langsomt i Forhold til Styrrelsen og Værdien, at fastsætte Betalingen lidt højere, saaledes at han ikke var absolut bunden til denne Femtepart. Det forekommer mig, at man kunde gaa den Vej, og jeg vilde i Udvalget have stillet Ændringsforslag i saa Henseende, hvis ikke de